

återfått det. — 2) Ånyo, igen. *Jag säger er å., att... Nu är han å. här. Se der å. något nytt. Å. igen har han felat.* — 3) Öfrig, återstående. *Jag har icke mycket å. afpenningarna. Det står ännu å. att berätta.* — 4) (utan tonvigt) Deremot, tvärtom, men. *Jag å. tror, att... Äro de å. efterlåtna. Somliga vilja icke, andra å. kunna icke.* — Åter bildar en mängd sammansättningar, i hvilka det har någon af de tre första bemärkelserna. Sjelfklara sådana äro: a) Tillbaka. *Återbegåra, -beskylla, -draga, -drifva, -fara, -flyga, -flyta, -flytta, v. a. o. n., -forsa, -forsta, -fånaga, -följa, v. a. o. n., -förvänta, -fösa, -hasta, -helsa, -hinna, -hjelpa, -hvälfva, -jaga, -leda, -ledsaga, -leverera, -locka, -lägga, -längta, -löpa, -mota, -passera, -rida, -ro, -rulla, -rycka, -segla, -skicka, -skjuta, -skynda, -slunga, -stökma, -sätta, -vandra, -visa, -välta, -vältra.* — b) Ånyo, igen. *Återbegynna, -bygga, -böja, -börja, -fylla, -försälja, -införlifva, -lasta, -läka, -läsa, -plöja, -räkna, -sjukna, -skåda, -säga, -träfva, -tända, -våga, -välja, -öppna.*

ÅTERBEKOMMA, å't'r-bekomma, v. a. 3. (böjes som *Komma*) Bekomma tillbaka, få igen. — Äfv. *Bekomma åter.* — Syn. Återfå. — *Återbekommande, n. 4.*

ÅTERBETALA, v. a. 1. o. 2. 1) Betala tillbaka, hvad man lånat. *Å. ett penninglån.* — 2) (fig.) *Se Vedergålla.* — Äfv. *Betala åter.* — *Återbetalande, n. 4. o. Återbetalning, f. 2.*

ÅTERBLICK, m. 2. Blick tillbaka. Säges både egentl. o. fig. *Kasta en å. på det förflutna årets händelser.*

ÅTERBLICKA, v. n. 1. Blicka tillbaka. Både egentl. o. fig. *Å. på det förflutna.*

ÅTERBRINGA, v. a. 2. (böjes som *Bringa*) Bringa tillbaka. *Å. någon till de sina. Å. en bortlappad sak.* (Fig.) *Å. till förnuft.* — Syn. Återföra, Återskaffa. — *Återbringande, n. 4. o. Återbringning, f. 2.*

ÅTERBRYTA, v. a. 3. (böjes som *Bryta*) Bryta tillbaka. *Å. ljuset, solstrålarna.* — *Återbrytande, n. 4. o. Återbrytning, f. 2.*

ÅTERBUD, n. 3. Bud eller tillkännagivande, hvarigenom något återkallas, inställes, o. s. v. *Gifva, få å. om något.*

ÅTERBÄRA, v. 3. 3. (böjes som *Bära*) 1) Bära tillbaka. — 2) (lagt.) Återställa, lemna tillbaka. — *Återbärande, n. 4.*

ÅTERBÖRDA, v. a. 1. (lagt.) *Se Börda.*

ÅTERDÖPA, v. a. 2. Döpa om.

ÅTERDÖPARE, m. 3. *Se Vederdöpare.*

ÅTERFALL, n. 3. 1) Fall tillbaka. — 2) (fig.) a) Återvändande till en falsk lära, som man förut bekämt sig till och öfvergifvit. — b) Nytt anfall af samma sjukdom. — Syn. Recidiv. — 3) (lagt.) *Se Hemfall.*

ÅTERFALLA, v. n. 3. (böjes som *Falla*) 1) Falla tillbaka. — 2) (fig.) Återvända till en falsk lära, till gamla villfarelser, o. s. v. *Å. i kätterii. Å. i samma fel.* — 3) (lagt.) *Se Hemfalla.* — *Återfallande, n. 4.*

ÅTERFART, c. 3. *Se Återfärd.*

ÅTERFINNA, v. a. 3. (böjes som *Finna*) Åter påträffa; återfå. — *Återfinnande, n. 4.*

ÅTERFORDRA, v. a. 1. Fordra att få tillbaka. — *Återfordrande, n. 4. o. Återfordring, f. 2.*

ÅTERFORDRAN, f. sing. indef. Fordran att återbekomma.

ÅTERFRAKT, c. 3. Frakt på återvägen. [— fragt.]

ÅTERFÅ, v. a. 2. (böjes som *Få*) Få tillbaka, få igen, återvinna. *Å. något som man gifvit, förlorat. Å. sin egendom, sitt förstånd. Å. helsan. Å. en sjukdom, åter angripas af en sjukdom.* — Äfv. *Få åter.* — *Återfående, n. 4.*

ÅTERFÄRD, c. 3. Färd tillbaka. *Vara på å-en.* — Syn. Återresa.

ÅTERFÄRDAS, v. d. 1. Färdas tillbaka.

ÅTERFÖDA, **ÅTERFÖDELSE**, se *Pånyttföda*, *Pånyttfödelse.*

ÅTERFÖRA, v. a. 2. Föra tillbaka. *Å. en rymmare i fängelse. Å. någon på rätta vägen.* (Fig.) *Å. någon till sin pligt, till sin skyldighet, nödga någon att åter göra &c. Å. en till ämnet, leda en tillbaka till ämnet.* — Äfv. *Föra åter* (i egentlig mening). — *Återförande, n. 4.*

ÅTERFÖRENA, å't'r-förëna, v. a. 1. o. 2. Ånyo förëna. — *Återförenande, n. 4. o. Återförening, f. 2.*

ÅTERFÖRSEL, å't'r-för's'r's'l, m. sing. Återförande.

ÅTERFÖRVisA, v. a. 1. o. 2. Förvisa tillbaka. *Målet har blifvit å-vist.* — *Återförvisande, n. 4.*

ÅTERGIFVA, v. a. 3. (böjes som *Gifva*) 1) Gifva tillbaka. *Å. något, som man fått eller tagit.* (Fig.) *Å. sitt land freden. Å. en lugnet.* — Äfv. *Gifva åter.* — 2) Öfversätta, uttrycka, skildra, framställa i bild, i målning. *En mening, som är svår att å. Å. en roll, utföra den på scenen. Vål å. en persons karakter, känslor. Han har icke lyckats att vål å. färgtonen i landskapet.* — *Återgifvande, n. 4. o. Återgifning, f. 2.*

ÅTERGLANS, m. 3. Återstrålände glans.

ÅTERGLÄNSA, v. n. 2. Kasta glans tillbaka.

ÅTERGODS, n. 3. Gods, som fraktas i återväg.

ÅTERGÅ, v. n. 2. (böjes som *Gå*) 1) Gå tillbaka, vända tillbaka. *Å. hem.* (Fig.) *Å. till ämnet. Å. till sitt förra lefnadssätt, sina förra misstankar.* — 2) (lagt.) Åter tillfalla. *Egendomen å-r till sin förra ägare, till kronan. Medlen å. till statsverket.* — 3) Upphävas. *Köpet å-r. Köp stände och icke återgånge, afslutadt köp skall stå fast.* — Äfv. *Gå åter* (för alla hem.). — *Återgående, n. 4.*

ÅTERGÅNG, m. 2. 1) Gående tillbaka, återvändande. (Fig.) *Å. till gamla systemet.* — 2) (lagt.) Återfall. *Ett hemmans å. till kronan.* — 3) Upphävande. *Å. af ett köp.*

ÅTERGÅNGSBYTE, n. 4. Byte, som återgår.

ÅTERGÅNGSED, m. 3. Ed, som förklaras ogiltigt.

ÅTERGÅNGSVITNE, n. 4. Vittne, hvars vittnesmål förkastas såsom ogiltigt.

ÅTERGÅLDA, v. a. 1. o. 2. *Se Återbetala* (både egentl. o. fig.). *Å. ett lån.* (Fig.) *Med otack å. ens omsorger.* — Äfv. *Gålda åter.* — *Återgåldande, n. 4. o. Återgåldning, f. 2.*

ÅTERHÅLL, n. 3. 1) Tillbakahållande. — 2) (fig.) *Se Återhållsamhet. Han har intet å. Utan å.* — 3) Upphörande. *När skall det blifva å. i det eviga regnandet?*

ÅTERHÅLLA, v. a. 3. (böjes som *Hålla*) 1) Hålla tillbaka, kvar. — Äfv. *Hålla åter.* — Syn. Tillbakahålla, Qvarhålla. — 2) (fig.) Hejda, tygla, hindra. *Å. ens ifver, ens bemödanden, ens*